

Creative Class 2013

Uit de eindexamensbojws van de academies en TU's selecteerden onze scouts Ingeborg van Liesbout en Dewi Pinatih de beste talenten. Houd ze in de gaten!

JORIEN KEMERINK (26) SKINNED

School Sandberg Instituut, Amsterdam
Studie VacantNL
knol-ontwerp.nl

.....
Een stukje van het Rijksmuseum stelen? Dat gebouw dat gesloopt wordt voor altijd in een doos bewaren? Skinned is een groeiende ver-

zameling afdrukken van bijzondere delen van architectuur. Voornamelijk van leegstaande gebouwen zoals ruim tienduizend staatseigendommen zoals watertorens, legerplaatsen, stadhuisen en scholen waarvoor de master VacantNL een tijdelijk gebruik zoekt. De verwachting is dat komende jaren het aantal leegstaande gebouwen in Nederland verdubbelt.

Met een kwast smeert Jorien Kemerink latex op een muur, vloer, wasbak of wat je

maar wil, daarna droogt ze het oppervlak met een föhn, pelt het vel er af en hangt het aan de waslijn. "Ook sporen van vuil worden gevangen. Deze flarden van ruimtelijke herinneringen krijgen, losgetrokken van hun oorspronkelijke context, nieuwe betekenissen." De latexhuiden kunnen opgevouwen worden en worden meegenomen naar nieuwe gebouwen. Kemerink toont ons een nomadische wereld waarin plekken niet langer vastzitten aan een specifieke locatie. [IVL]

Fotografie: Marc Haers / Make up artist: Darien Touma / Model: Peer Rietveld

JAZZ KUIPERS (22) HAVOC

School Amsterdam Fashion Institute
 Studie Fashion & Design
jazzkuipers.com

Series als *Game of Thrones* scheppen een wereld waar je helemaal in op kunt gaan. Modeontwerper Jazz Kuipers werkt net zo. Haar mannen denkt ze uit al ware het personages in een film, inclusief decor, muziek, sfeer en outfits. En die mannen zijn geen doetjes. Allemaal zijn ze langer dan twee meter en hebben ze de beestachtige attitude van Bane uit *Batman Rises*. Kuipers leende ook elementen uit games als

Fallout en *Halo* en liet zich inspireren door de clichématige mannelijkheid van superhelden.

Dat vertaalde ze naar een collectie vol lange, zwarte leren jassen en pakken voorzien van geitenbont en glasvezel panelen. In de rug zijn enorme kussens verwerkt zodat de nek verdwijnt, net als bij een bodybuilder; panelen gemouleerde stof lijken op metalen grills. Wat je niet ziet is dat onder elke outfit een pantser van glasvezel zit waarin de mannen worden ingesnoerd. "In mijn kleding moet een man zich een baas voelen. De bloesjes en broeken die nu geproduceerd worden vind ik verwijfd." [DP]

ROEY TSEMAH (30) THE BACKSTAGE, A PLATFORM FOR MUSIC SHARING

School Koninklijke Academie voor de Kunsten, Den Haag

Studie Grafisch Ontwerpen

letters-from-abroad.com

Hoe laat je je fans meer zien van het creatieve proces dat aan afgemixte liedjes voorafging? Roey Tsemah, naast afgestudeerd grafisch ontwerper bovenal muzikant, vond in de LP – met zijn A en B zijde – inspiratie voor een nieuw online platform waarop je precies dat doet. Wanneer je van links naar rechts scrollt, luister je naar de definitieve versies van liedjes; scroll je naar beneden dan hoor je eerdere versies:

van akoestisch tot het allereerste loopje op de piano dat de melodie inspireerde. Een jaar lang nam Tsemah alles op wat hij speelde met zijn band Letters from Abroad: op z'n iPhone, in de studio en tijdens jamsessies. Via mooie, simpele icoontjes selecteer je je favoriete versies en stel je een unieke mixtape samen die je kunt downloaden.

Tsemah: "Het doel is een community van muzikanten die elkaar kunnen versterken. Ik zou graag meer over het proces van mijn favoriete bands te weten komen." Binnenkort wordt met geld van een crowdfundingproject het platform verbeterd en uitgebreid. [DP]

LISA VLAMINGS (23) ZELFPORTRET | MIJN RUIMTE

School Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam

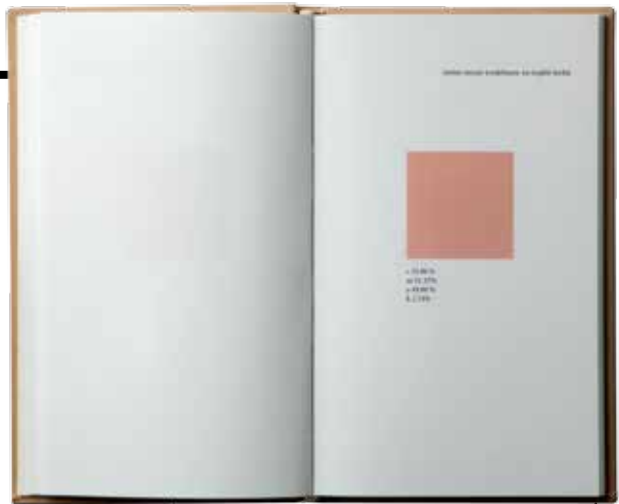
Studie Audiovisueel

lisavlamings.com

Kun je je gedachtes vangen in een statisch object? Dat is precies wat Lisa Vlamings deed. Gedachtes zijn vluchtig, net zoals je gelaatskleur en je lichaamsafmetingen. Zodra je de deur uitstapt, verandert de kleur in je gezicht; wanneer je 's ochtends opstaat, ben je langer dan wanneer je 's avonds gaat slapen; toch zijn het deze dingen die jou 'jou' maken. Vlamings legde ze vast in drie dikke boeken: Mijn CMYK, Mijn Millimeters en Mijn Gedachtes.

Voor het eerste boek berekende ze de CMYK-waardes van haar gezicht en haar aan de hand van een foto gemaakt met neutraal licht. Het boek Mijn Millimeters staat vol met lengtes, breedtes, hoogtes, afstanden, dieptes en tussenruimtes. Vlamings deed er drie maanden over om zichzelf handmatig op te meten. Daarom zitten er ook 'foutjes' in: ze mat alleen die delen waar ze zelf bij kon, bovendien bleken sommige delen moeilijk te definiëren. Want waar begint of eindigt je slaap bijvoorbeeld?

Voor het vangen van haar gedachtes maakte ze wel gebruik van een machine, een MRI-scanner om precies te zijn. Haar hersenactiviteit werd gemeten tijdens het horen van verschillende onderwerpen,

variërend van pindakaas en orgasmes tot familieleden. Ze legt uit: "Zodra je een gedachte wilt verwoorden, moet je een gedachte hebben over een gedachte. In de MRI-scanner vond ik een manier om de maat en vorm van een gedachte te vangen zonder er over na te hoeven denken." Bij alle scans knipte ze de hersenen weg, zodat alleen de vorm en grootte van de gedachtes overleven in pixelige blokjes, het resultaat van de voxel grootte waarmee de MRI-scanner meet. De gedachtes printte ze ook uit in 3d tot kleine sculptuurtjes. Een bijzondere gewaarwording: zo zag je dat wat je denkt nog nooit. [DP]

BOELE ZWANENBURG (29) TIME INJECTED CIRCLE

School Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Studie Product design

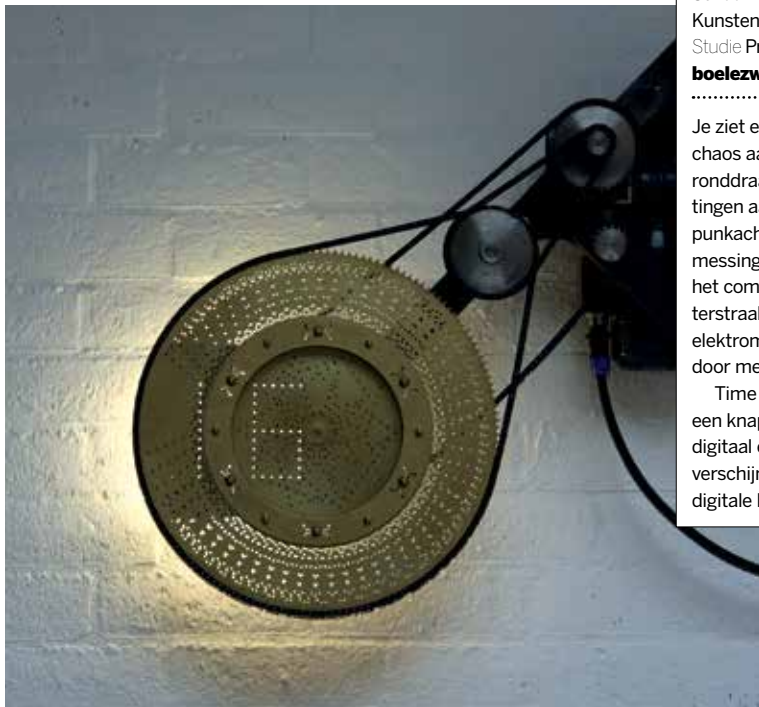
boelezwanenburg.nl

Je ziet een ogenschijnlijke chaos aan gaatjes langzaam ronddraaien in een door kettingen aangedreven steam-punkachtige machine. De messing kettingwielen waarin het complexe patroon gewaterstraald is, worden door een elektromotor aangedreven en door mechanica afgeregeld.

Time Injected Circles is een knappe combinatie van digitaal en analoog. Op de klok verschijnen getallen als op een digitale klok, maar die getallen

worden op een analoge manier gevormd. Boele Zwanenburg: "De tijd is geïnjecteerd in twee messing schijven en vormt een complex patroon van 2380 gaatjes. Door het roteren van de schijven wordt de werking van het patroon duidelijk, getallen verschijnen, secondes tikken, de tijd wordt geteld."

Zwanenburg laat je stilstaan bij het verstrijken van de tijd. "Ik merk bij mezelf dat ik vaak moeite heb om ergens echt de tijd voor te nemen. Ik denk dat veel mensen dit herkennen. Ik wil je meenemen in het moment, even onthaasten, om stil te staan bij wat je ziet." [IVL]

JASPER VAN LOENEN (26) DIY KIT V1.0

School Piet Zwart instituut,
Rotterdam

STUDIE Networked Media
jaspervanloenen.com

Een vliegend fietswiel, een zoevende handtas. Met de DIY (Drone It Yourself) Kit v1.0 verander je elk object in een drone.

De gratis downloadbare instructies bevatten makkelijk verkrijgbare elektronica en een serie 3d-printbare objecten. Van Loenen: "Ik wil waar mogelijk werken met opensource soft- en hardware en ik geef mijn eigen projecten ook weer vrij voor anderen."

"De set is een reactie op de manier waarop de media het heeft over 'drones'. Elke UAV (unmanned aerial vehicle) noemen ze een drone, of het nou een bommenwerper met een spanwijdte van veertig meter is, of een hobby quadcopter van nog geen meter breed. Hierdoor hebben veel mensen een negatief beeld bij al deze vliegende toestellen. Mijn kit is niets meer dan een middel om iets te laten vliegen: het is niet goed of slecht, dat is afhankelijk van waar je hem aan bevestigt." [lvL]

ISAAC MONTÉ (25) FILTER FACTORY

School Willem de Kooning academie,
Rotterdam

Studie Product Design
ateliermonte.com

Sigarettenpeuken zijn nuttig afval, bewijst interieurarchitect en productontwerper Isaac Monté. Althans voor vogels. De synthetische vezels in de filter houden warmte goed vast en zijn zo prima nestmateriaal. Daarnaast houdt de nicotine in de peuk parasieten buiten het nest waardoor de kuikens een grotere kans op overleven hebben. Met een jaarlijkse productie van 2,5 kilo per roker is het een betrouwbare bron voor grondstof.

De machine Filter Factory maakt van sigarettenfilters vogelhuisjes.

Wie een peuk in de machine werpt, hoort een shredder zijn werk doen. Binnenin zit een soort wafelijzer dat de vermalen filters samensmelt tot een vogelhuis. Na 300 filters plopt er een deurtje open waarna de gelukkige donor zijn vogelhuisje mee kan nemen. Op deze manier belooft Monté goed gedrag in plaats van het foute zwerfafval te bestraffen.

Gemeente Rotterdam reikt Monté als beste afstudeerder aan de Willem de Kooning Academie een van de Drempelprijzen en 5000 euro uit. De vogels varen er wel bij. Een vogel die een zwerfende peuk voor voedsel aan ziet, zal sterven. Met het recyclen van afval draait Monté de dood om tot een nieuw nest. [lvL]

MANON DE JONG (26) ONDER DE STOEPTEGELS LIGT HET STRAND

School Hogeschool van de Kunsten Utrecht
 Studie Illustratie
manondejong.nl

Je fiets moet tussen de lijnen, de hond tussen de hekken en als een boom te groot groeit moet hij weg. Manon de Jong vindt dat de openbare ruimte te gecontroleerd is door regeltjes. Tijd voor burgerlijke ongehoorzaamheid?

“Te veel controle zorgt ervoor dat mensen minder initiatief en verantwoordelijkheid nemen. Dit heeft een negatief effect op de samenleving”, aldus De Jong. ‘Onder de stoeptegels ligt het strand’ laat zien dat je je niet hoeft te onderwerpen aan de opgelegde orde maar dat je zelf meer initiatief kan nemen om zo weer controle te hebben over je beleving van de stad. De inspiratie komt voort uit de Situationisten uit de jaren 60

die met hun ontregelende happenings de flashmobbers met een missie van toen vormden. “Zij waren van mening dat we in de moderne maatschappij geleefd worden, in plaats van zelf te leven. Maar dat je weer zelf kan gaan leven door je eigen draai aan de stad te geven. Zij ontdekten hun eigen stad opnieuw door er met een kaart van bijvoorbeeld Londen doorheen te lopen.”

Hoe de symbolen van orde in de stad anders gebruikt kunnen worden, laat De Jong zien in 3d-installaties in de openbare ruimte. Een rij haaiantanden blijkt het goed te doen als slinger voor een straatfeest, het zebrapad is een lekker dekbed. Bij de installaties, die op z'n minst een glimlach veroorzaken, kan iedereen zijn gedachten eens laten glijden over hoe geordend het hier eigenlijk is. [IVL]

MAX PHILIPPI (22) STATE OF SCARCITY

School Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
 Studie Illustratie
maxphilippi.nl

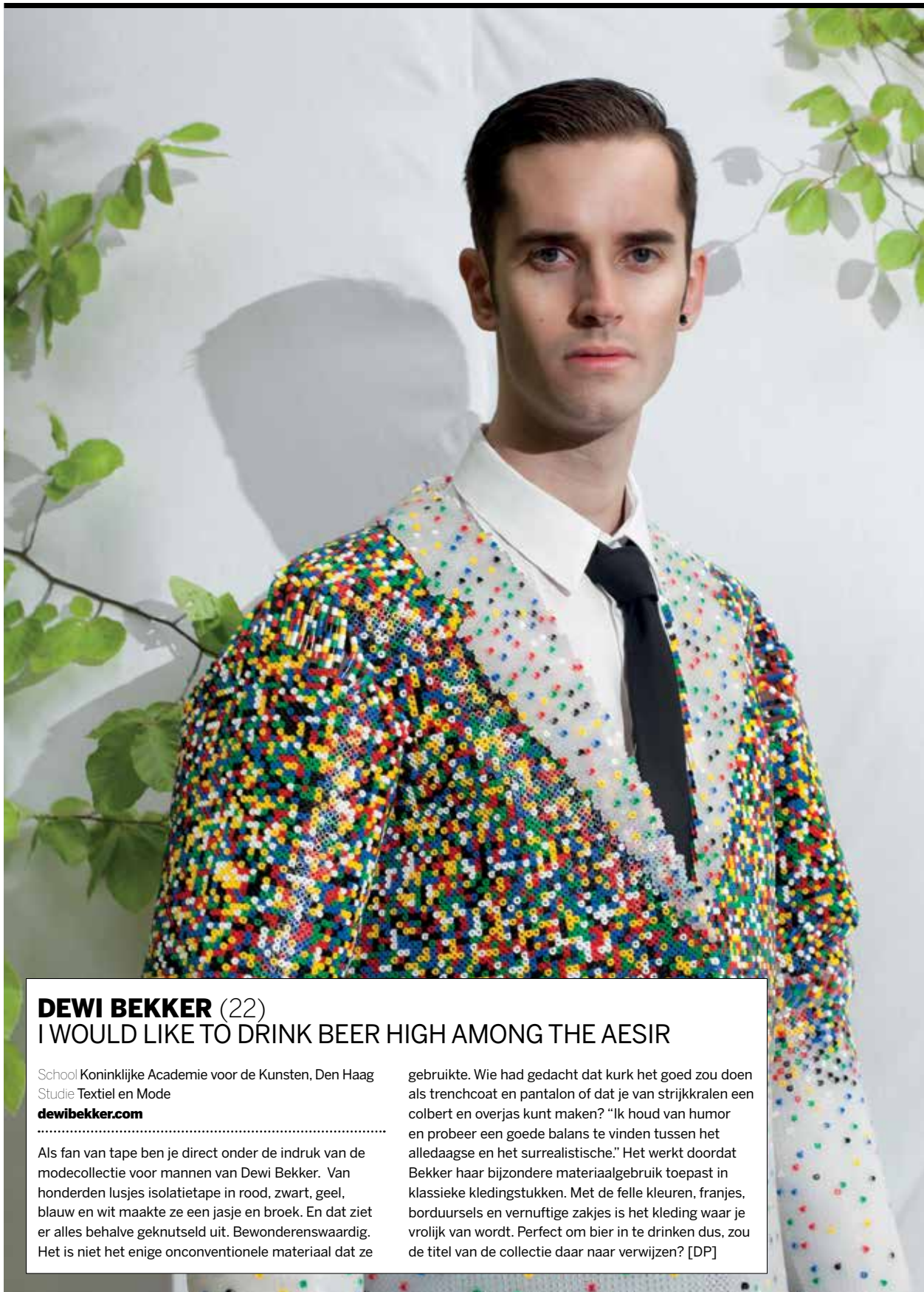
State of Scarcity heeft wat van een in potlood getekende Kolonisten van Catan, editie milieu. In de interactieve app State of Scarcity volgen we het leven van Ritchie in het dorpje Wrighton. De gebeurtenissen leiden je langs nieuwe energiebronnen als biomassa, een economie van coöperatieven en de hexagonale architectuur van de futuristische uitvinder Buckminster Fuller.

Max Philippi bouwde de online wereld als een collage van denkbeelden en uitvindingen van een hoop slimme mensen gecombineerd met zijn eigen visie met een utopische samen-

leving geënt op recycling en decultivatatie als resultaat. In de kern gaat het over milieu, Philippi wijst geen fouten aan maar focust op de mogelijkheden en kansen. “Buckminster Fuller stelde dat wanneer een probleem bij de

mens verholpen moet worden, niet de mens zelf maar zijn omgeving aangepast moet worden. Dus schets ik in mijn applicatie een omgeving die technologisch superieur, economisch sociaal, en kapitalistisch dood is.” [IVL]

DEWI BEKKER (22) I WOULD LIKE TO DRINK BEER HIGH AMONG THE AESIR

School Koninklijke Academie voor de Kunsten, Den Haag
Studie Textiel en Mode
dewibekker.com

Als fan van tape ben je direct onder de indruk van de modedcollectie voor mannen van Dewi Bekker. Van honderden lusjes isolatietape in rood, zwart, geel, blauw en wit maakte ze een jasje en broek. En dat ziet er alles behalve geknutseld uit. Bewonderenswaardig. Het is niet het enige onconventionele materiaal dat ze

gebruikte. Wie had gedacht dat kurk het goed zou doen als trenchcoat en pantalon of dat je van strijkkralen een colbert en overjas kunt maken? "Ik houd van humor en probeer een goede balans te vinden tussen het alledaagse en het surrealistische." Het werkt doordat Bekker haar bijzondere materiaalgebruik toepast in klassieke kledingstukken. Met de felle kleuren, franjes, borduursels en vernuftige zakjes is het kleding waar je vrolijk van wordt. Perfect om bier in te drinken dus, zou de titel van de collectie daar naar verwijzen? [DP]

Fotografie: Imke Ligthart en Henri Verhoef

SUZANNE VAN BEEST (28) BIOBOY

School Willem de Kooning academie,
Rotterdam

Studie Product Design
suzannevanbeest.com

BioBoy is een kruising tussen een huisdier en een bioreactor. In de glazen stolp kunnen kinderen verschillende soorten voedsel kweken die in 2050 op ons menu staan, zoals gekweekt vlees, sprinkhanen en zeewier.

Hoewel bioreactoren nu alleen in laboratoria voorkomen, kweken we straks deels ons eigen voedsel thuis. Zo voldoet BioBoy aan de Electrolux Designlab wedstrijd 2013 waarin het elektramerk studenten vroeg hoe huishoudelijke apparaten er in 2050 uit zouden zien. "Vandaag de dag worstelen we met voedselproblematiek. Als je dat in de toekomst wil verbeteren, moet je investeren in kinderen."

BioBoy werkt als een educatief en interactief vriendje dat communiceert met een kind door middel van licht, geluid en beweging. Net als een huisdier heeft BioBoy licht of voedingsstoffen nodig, maar soms wil hij ook gewoon een beetje aandacht. Als BioBoy goed verzorgd wordt, is hij een vrolijke kameraad en ziet het kind spelenderwijs gezond voedsel groeien." Van Beest heeft thuis een reactor zo ver die nu gerealiseerd kan worden. "Mijn BioBoy is gevuld met sprinkhanen die er inmiddels al ruim een maand in wonen en zeer interessant zijn om te bestuderen." [lvL]

BREKEL & STREKEL - JULIA LEITMEYER (24) EN LIEKE BREKELMANS (23) IN DE ZANDBAK LOERT DE GRIEP

School ArtEZ Arnhem
Studie Product Design
brekelenstrekel.com

Brekel & Strekel komen in actie tegen vertrutting. Volgens het ontwerpduo leven we in een overbeschermde omgeving waarin ons wordt aangeleerd om ons tegen alles te verzekeren, risico's en pijn te vermijden en ruzies door te spelen aan onze superieur. Met een collectie objecten als bad-ass speelgoed voor volwassenen willen ze verleiden tot stoute rottigheid en uitgedokterde kwa-jongensstreken. "We willen gevaar en het aangaan van consequenties herintroduceren en onze steriele omgeving ter discussie stellen."

Dingen mogen misgaan en een ongelukje kan dan in een klein hoekje zitten. Zoals met de tuimelende olielamp. Wanneer

je 'm omstoot zorgt het gewicht van de olie ervoor dat 'ie telkens weer opstaat. Totdat de olie bijna op is. Dan gaat het mis. Wanneer dat is? Tja, dat maakt het nou zo spannend.

Lik aan een batterijensje voor een pijnlijke kik van 9 volt of laat heet kaarsvet op je vingers druppelen onder een scheve kandelaar. De rebel in jezelf wordt uitgedaagd. Uit ervaring weten Brekel & Strekel dat hun objecten uitnodigen ze aan te raken. "Mensen gaan bij het bekijken van ons werk over tot actie. Er komt een moment dat ze merken dat het mis gaat, maar iets in hen weigert om te stoppen. En als de olie over tafel gaat, kijken ze naar ons en zeggen: 'Ooh, dat was niet de bedoeling.' Dan denken we alleen maar: jawel, dat was het wel!" [DP]

